

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1E02-II-4
Przedmiot:	Analiza dzieła sztuki
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2015
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Żywicki Jerzy, dr hab. prof. UMCS
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	1,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Wstępne wymagania:	Wymagana podstawowa wiedza o dziejach historii sztuki
Metody dydaktyczne:	- dyskusja dydaktyczna - ekspozycja - klasyczna metoda problemowa - objaśnienie lub wyjaśnienie - warsztaty grupowe - wykład informacyjny - z użyciem komputera
Zakres tematów:	Ikonografia i ikonologia. Terminologia służąca opisowi dzieła sztuki. Struktura dzieła sztuki. Wybrane metody analizy dzieł sztuki. Formy przekazu treści artystycznych. Analiza i interpretacja. Dzieło sztuki jako komunikat.
Forma oceniania:	- końcowe zaliczenie ustne - obecność na zajęciach - referat
Warunki zaliczenia:	Czynne uczestnictwo w zajęciach; referat - analiza wybranych dzieł sztuki.
Literatura:	- Białostocki J., <i>Symbol i obrazy w świecie sztuki</i>, Warszawa 1982. - Carr-Gomm S., <i>Słownik symboli w sztuce. Motywy, mity, legendy w malarstwie i rzeźbie</i>, Warszawa 2001. - De Rynck P., <i>Jak czytać malarstwo. Rozwiązywanie zagadek, rozumienie i smakowanie dzieł dawnych mistrzów</i>, Kraków 2005. - Forstner D., <i>Świat symboliki chrześcijańskiej</i>, Warszawa 1990. - Gage J., <i>Kolor i znaczenie</i>, Kraków 2010. - Panofsky E., <i>Ikonografia i ikonologia</i>, [w:] <i>Studia z historii sztuki</i>, red. J. Białostocki, Warszawa 1971, s. 11-32. <i>Słowo i obraz. Materiały Sympozjum Komitetu Nauk o Sztuce PAN</i>, pod red. A. Morawińskiej, Warszawa 1982.
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, zna terminologię sztuk pięknych oraz metody analizy i interpretacji dzieł sztuki 02W zna wzorce analizy dzieł z zakresu sztuk pięknych oraz dzieł architektury zarówno historycznych jak współczesnych 03U potrafi dokonać ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki pod względem formy, treści i interpretacji 04U potrafi określić związek zachodzący między formalną strukturą dzieła, a przenoszonym przez nie komunikatem 05K podejmuje krytyczną ocenę różnorodnych zjawisk sztuki związaną z analizą dzieł
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	01W,02W, 03U, 04U, 05K - weryfikacja na podstawie zaprezentowanej przez studenta analizy wybranych dzieł sztuki